

ligt er klagtjort for modtageren, hvad formålet med hjælpen er, hvilke opgaver der vil blive ydet hjælp til, hvornår hjælpen vil blive revurderet m.v.

For i højere grad at synliggøre for modtageren, på hvilket grundlag kommunalbestyrelsen har truffet sin afgørelse om hjemmehjælp, foreslås det derfor, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at meddele ansøgeren afgørelsen skriftligt. Kommunalbestyrelsen forpligtes til i forbindelse med visitering til hjemmehjælp at anvende et skema, der som minimum indeholder oplysninger om, hvilke opgaver hjælpen omfatter, formålet med hjælpen, og for hvilken periode hjælpen ydes. Ansøgeren/hjemmehjælpsmodtageren skal desuden medinddrages i beslutningsprocessen, således at de oplysninger, der danner grundlag for afgørelsen, udarbejdes i samarbejde med den pågældende. Dette følger allerede i et vist omfang af partshøringsreglerne i forvaltningslovens § 19.

Med henblik på at tydeliggøre beslutningsgrundlaget forudsættes det, at skemaet, der skal videregives til ansøgeren, suppleres med den skriftlige afgørelse, herunder oplysning om muligheden for at forelægge afgørelsen for klagerådet. Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at også ansøgeren/modtageren underskriver skemaet. Manglende underskrift må imidlertid ikke medføre, at den fornødne hjælp ikke tilbydes hurtigst muligt.

Skriftlige afgørelser udarbejdet efter de foreslåede retningslinier vil også være hensigtsmæssigt i forbindelse med en eventuel senere vurdering i klagerådet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til affattelse af § 56 b.

Efter almindelige forvaltningsretlige regler er der ikke noget til hinder for, at afgørelser i nogle situationer meddeles ansøgeren mundtligt. Ansøgeren kan dog efter forvaltningsloven altid forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen.

I det omfang, det har været en kommunes praksis at meddele afgørelser på hjemmehjælpsområdet mundtligt, vil forslaget om en obligatorisk skriftlig afgørelse således indebære skærpede krav til kommunens forvaltningsudøvelse. Efter forvaltningsloven skal en skriftlig afgørelse indeholde en begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver ansøgeren medhold. Det kan ofte være vanskeligt at afgøre, om ansøgerens forventninger til hjemmehjælp fuldt ud er opfyldt, og der kan derfor opstå tvivl om kommunens pligt til at begrunde afgørelsen. De foreslåede regler om, at afgørelser på hjemmehjælpsområdet udover at være skriftlige skal ledsages af et skema, der indeholder de oplysninger, der danner grundlag for afgørelsen, sikrer, at alle ansøgere om hjemmehjælp - uanset udfaldet af sagen - modtager information om baggrunden for afgørel-

sen. Der henvises desuden til lovforslagets almindelige bemærkninger om baggrunden for forslaget om denne udvidelse i forhold til forvaltningslovens regler.

Det forudsættes, at den enkelte kommunalbestyrelse herudover nøje overvejer, hvilke yderligere oplysninger der bør gives skriftligt, når der træffes afgørelse om hjemmehjælp. Det anbefales således, at skemaet udover de foreslåede obligatoriske oplysninger indeholder relevante oplysninger om ansøgerens forhold, eksempelvis oplysninger om familieforhold, helbredsforhold, boligens indretning, brug af hjælpemidler, hvilke opgaver ansøgeren selv kan udføre, målsætninger og planer i forbindelse med de opgaver, der ydes hjælp til mv. Skemaet skal efter forslaget udfyldes i samarbejde med ansøgeren, og det forudsættes således, at der forsøges skabt enighed om de oplysninger, skemaet indeholder, herunder enighed om eventuelle målsætninger. Kommunalbestyrelsen bør som nævnt tilstræbe, at ansøgeren underskriver skemaet som en bekræftelse på, at der er enighed om det beslutningsgrundlag, der ligger til grund for afgørelsen. Det kan i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt, at ansøgeren har en bisidder med ved udfyldelsen af skemaet. Alle ansøgere bør gøres opmærksom på denne mulighed.

Det forudsættes desuden, at den enkelte kommunalbestyrelse i sammenhæng hermed tager initiativer, der sikrer, at kommunens borgere oplyses om det nærmere indhold og afgrænsning m.v. af kommunens hjemmehjælpsordning. Kommunalbestyrelsens overvejelser om, hvilke yderligere oplysninger der skal gives skriftligt i forbindelse med afgørelser om hjemmehjælp, må træffes ud fra lokale forhold og ses i relation til den generelle information, der gives til kommunens borgere om kommunalbestyrelsens prioriteringer og tilbud på dette område.

Hjemmehjælpere rekrutteres i dag som udgangspunkt fra social- og sundhedsuddannelserne (SOSU), som er en 1-årig uddannelse bestående af teori og praktik.

Bestemmelsen om, at hjemmehjælpere skal være uddannede, blev indføjet med vedtagelsen af bistanndsloven i juni 1974, og den dækkede dengang over et obligatorisk kursus af væsentlig kortere varighed. Uddannelseskrauet er i øvrigt ikke nærmere præciseret i bistanndsloven, og der er således ikke en direkte sammenhæng mellem bistanndslovens uddannelseskrauet og den nuværende SOSU-uddannelse.

Bistanndslovens formelle krav om at anvende uddannet personale på hjemmehjælpsområdet harmonerer ikke med bistanndsloven i øvrigt, idet det generelt er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at sociale opgaver varetages af personer, der er kvalificeret